

BREU CRONOLOGIA

1948. Un grup d'artistes i escriptors formen el grup *Dau al Set*.
Primer Saló d'Octubre a Barcelona.
1950. Fundació a las Palmas de Gran Canàries de LADAC (Els Amics de l'Art Contemporani), entorn de Manuel Millares.
1951. Primera Biennal Hispanoamericana d'Art, Madrid.
1953. Exposició Internacional d'Art Abstracte i Congrés a Santander.
Exposició *Arte Fantástico* organitzada per Saura a la Sala Clan de Madrid
Biennal de Sao Paulo, és premiat Tàpies.
X Salón de los Once, Madrid.
1955. Exposició col·lectiva *Homenaje a Goya* en el Círculo de Bellas Artes de Madrid.
III Biennal Hispanoamericana d'Art a Barcelona, on Tàpies presentà els seus quadres matèrics.
20 th. Century Spanish Painting, Londres.
1956. Exposició *Arte Abstracto Español* a l'Institut Iberoamericà de València.
XXVIII Biennal Internacional d'Art de Venècia.
1957. Fundació a Madrid del grup El Paso.
Otro Arte, exposició a la Sala Gaspar de Barcelona i en el Museo Nacional de Arte Contemporáneo de Madrid, presentant l'obra d'Appel, Burri, Pollock... juntament amb Tàpies, Vilcasas i el grup El Paso.
Exposició d'El Paso a la Galeria Buchholz de Madrid.
Exposició *Pintura abstracta española* del grup El Paso, a l'Ateneu Jovellanos de Gijón.
I Saló de Maig a Barcelona, on hi participen Saura i Tàpies.
IV Biennal de Sao Paulo, on hi participen Tàpies i el grup El Paso, juntament amb Jorge Oteiza, que hi fou premiat.
Manifest d'El Paso.
1958. El Paso exposa a la Institución Fernando el Católico de Saragossa i en el Colegio Mayor San Pablo de Madrid. Textos de Manuel Conde y Antonio Saura.
Setmana d'Art Abstracte a Madrid. Museo Español de Arte Contemporáneo.
Biennal Internacional d'Art de Venècia.
- Gran Premi d'Escultura a Eduardo Chillida; premis Bright i de la UNESCO a Antoni Tàpies.
1959. El Paso exposa a la Sala Gaspar de Barcelona.
Exposició *Blanco y Negro* a la Galeria Darro de Madrid.
II Saló de Maig a Barcelona.
Millares i Saura participen en l'exposició *Trece pintores actuales* en el Musée d'Arts Decoratifs de París.
Exposició del grup El Paso a la Sala Biosca de Madrid.
European Art Today. Minneapolis Institute of Art.
1960. *Four Spanish Painters: Millares, Canogar, Ribera y Saura*. Galeria Pierre Matisse de Nova York.
En el mes de maig es dissol el grup El Paso.
New Spanish Painting and Sculpture. The Museum of Modern Art of New York.
Before Picasso, after Miró. Guggenheim Museum of New York.
1961. *Panorama*. Gallerie Beyeler, Basilea.
1962. Tàpies, Chillida i Millares exposen a les galeries Tooth i Marlborough de Londres.
Some Recent Accessions. Museum of Fine Arts, Houston.
1963. Exposició *España Libre*, organitzada per Vicente Aguilera Cerni.
1964. Antonio Saura, juntament amb Eduardo Chillida i Soulages, reben el premi Carnegie.
1965. Exposició *Mutilados por la paz*, a la Galeria Pierre Matisse, Nova York.

Amb el patrocini de:

L'INFORMALISME ESPANYOL EN LES COL·LECCIONS DE L'IVAM

CHILLIDA MILLARES SAURA TÀPIES

SA RUIF IMPRESORES LA POBLA DE VALLEJOVA (València) Depòsit Legal V. 342. 1989

Guillem de Castro, 118 - València.
Tel. (96) 386 30 00 - Fax (96) 332 10 94

De dimarts a diumenge
d' 11 a 20 hores.
Diumenge, entrada gratuïta
Dilluns: tancat

IVAM CENTRE JULIO GONZALEZ

18 FEBRER - 31 AGOST 1989

M. MILLARES

"Cuadro 65". 1959

A. SAURA

"Anu". 1962

E. CHILLIDA

"El yunque de los sueños, III". 1954-58

A. TÀPIES

"La línea roja". 1963

La recuperació del protagonisme que l'art espanyol havia tingut en el període d'entreguerres amb Picasso, Gris, J. González i Miró, començà a tenir una dimensió internacional a partir de la presència espanyola la Biennal de Venècia de 1958. Els premis a Chillida y Tàpies reconegueren i cridaren l'atenció sobre l'art posterior a la Guerra Civil espanyola. Poc després, el 1960, dues exposicions a Nova York, *New Spanish Painting and Sculpture* en el MOMA i *Before Picasso, after Miró* en el Guggenheim, donaran compte d'una obra que, sense perdre les referències a la cultura espanyola, estableix un diàleg contundent amb la modernitat. Aquesta recuperació va lligada a un floriment notable dels grups artístics en els anys cinquanta (Grup Parpalló a València, Equipo 57, El Paso) i lleugerament ante-

riors com Dau al Set, i es correspon amb uns moviments internacionals de la importància de l'expressionisme abstracte nord-americà (De Kooning, Pollock, Gorki, etc...). L'informalisme, última manifestació de l'art d'avantguarda a Europa, és el moviment dins de l'art no figuratiu on s'engloba allò més significatiu del ressorgir pictòric a Espanya i que estableix una postura militant en matèria pictòrica, cultura i social. Això fa que l'informalisme espanyol supose una aportació regeneradora de l'art modern. El crit personal i col·lectiu de l'expressionisme i el compromís individual que plantejà el surrealisme es troben en la base del salt cap a la internacionalització, al trencament amb un "provincianisme" que, tanmateix, no significa la renúncia a un passat que els assegura una autenticitat històrico-cultural,

convertida en un impuls creador, que contribueix decisivament a la configuració del panorama internacional. Tàpies, Saura i Millares, eixos d'aquell ressorgiment que aconseguí els punts més alts durant el període 1956-1964, s'han destacat com els valors més sòlids en el panorama internacional de la pintura. La seua trajectòria artística els converteix avui en una peça fonamental per tal de comprendre i valorar el desenvolupament d'un art que uneix la tradició i la innovació en el moviment artístic. Igualment, Eduardo Chillida, que sempre ha estat coherent amb la seua concepció de l'escultura, reflecteix la presència dels arquetips de la cultura basca amb la tradició de l'escultura moderna. Els seus "collages" i escultures en fusta, ferro, alabastre, formigó i terra cuita troben molts pocs equivalents

en el panorama mundial de l'escultura. Els quatre autors havien de ser objecte d'una atenció especial per a l'IVAM, que n'ha volgut comptar des del principi amb unes obres singulars per a enriquir els seus fons. Prova d'això és que les exposicions més significatives de caràcter nacional i internacional sobre l'art espanyol del s. XX (*El segle de Picasso, Tàpies anys 80...*) han comptat amb l'aportació d'obres de les col·leccions de l'IVAM.